

2012.gada novembris

TĒVZEMES NEDĒĻA SKOLĀ 12. – 16.11.2012.

ar veco gadsimtu lepošos aizvien –
tad mana Latvija lepni un brīvi sākās!
Dievs, dod tai turpināties, turpināties vien!
ar veco gadsimtu lepošos aizvien
pat stundās tajās, kad cerības garām skrien
un nav nevienas uguns gaišākās bākās,
ar veco gadsimtu lepošos aizvien –
tad mana Latvija lepni un brīvi sākās!

(U. Auseklis.)

Dzīvo kur dzīvodams, bet nesaki nekad, –
te esmu mājās, te esmu atradis jaunu
dzimteni. Jo zini: dzimtene ir tikai viena, –
kur esi dzimis, kur dzimuši un mūžu nodzī-
vojuši tavi vecāki, tavi senči, paaudžu pa-
audzes.

(J. Jaunsudrabiņš)

12.11. „11.NOVEMBRIS – LĀČPLĒŠA DIENA” (I.ORMANE, 12.KLASE)

12.11. DZIESMAS TĒVZEMEI (Ā.BERGMANE-SPRŪDŽA, 12.KLASE)

**12.11. RIEBIŅU NOVADA 6.KLAŠU VĒSTURES KONKURSS „KO TU ZINI-
PAR LATGALI UN LATVIJU” (Ā.PUDULE, N.SMUKŠA, 6.KLASE)**

**13.11. SACENSĪBAS „LĀČPLĒŠA TVĒRIENS” PLKST.15.00 8. UN 9.KLASEI;
ŠĶĒRŠĻU JOSLA 9. – 12.KL. KOMANDĀM PLKST. 14.15 UN UGUNSKURS
(M.POKŠĀNE, 9.A KLASE)**

**14.11. ERUDĪTU KONKURSS „ES DZĪVOJU LATVIJĀ” 5. – 8.KLASEI
PLKST.14.05 SPORTA ZĀLĒ (Ā.PUDULE, 9.B KLASE) UN 9.–12. KLASEI
PLKST.15.15 FIZIKAS KABINETĀ (I.DRONGA, V.STEPANOVS UN 8. KLA-
SE)**

**15.11. VIRTUĀLAIS CEĻOJUMS PA LATVIJAS NOVADIEM SĀKUMSKOLAI
ROZĀ ZĀLĒ PLKST.9.00(S.AVOTIŅA UN SĀKUMSKOLAS SKOLOTĀJI)**

16.11. „RINDAS DZIMTENEI” (I.ORMANE, 10.KLASE)

**16.11. TIKŠANĀS AR DENISU ČIŽIKU VIDUSSKOLĒNIEM ROZĀ ZĀLĒ
PLKST.11.40 (R.PUDĀNE)**

**16.11. TIKŠANĀS AR TĒVIEM J.PASTARU, J.VILCĀNU PLKST. 11.40 PAR
ARMIJAS LAIKU PIEREDZI KLASĒS VAI KLAŠU GRUPĀS**

**16.11. SVINĪGAIS PASĀKUMS UN IERINDAS SKATE PLKST.13.00
(M.POKŠĀNE, R.PUDĀNE, 11.KLASE)**

**18.11. PLKST.19.00 RIEBIŅU NOVADA LATVIJAS REPUBLIKAS PROKLA-
MĒŠANAS 94.GADADIENAS SVĒTKU KONCERTS GALĒNU SPORTA HALLĒ**

Št gada 31.oktobrī mēs, Alla Solovjova un Ruta Vjakse, piedalījāties Rīgas Izglītības un informatī-
vi metodiskā centra un VISC organizētajā **kon-
ferencē “Mūsdienīgs mācī-
bu process mākslas izglītī-
bā”** Rīgā. Tā bija iespēja gūt pieredzi no ļoti

populāriem mākslas pedagogiem kā, piemēram, Ingridas Burānes (LMA Informācijas centra vadītā-
ja), Ilzes Vītolas (LMA lektore un grāmatu autore), Daces Paeglītes (MG.art., LAT InSEA biedrības
prezidente) priekšlasījumiem. Mums abām ļoti
patika I.Burānes personības starojums—lūk, tādām
jābūt cilvēkam, kas kaut ko grib teikt—
pārliecinātam, ar degsmi, ar saviem uzskatiem un

piemēriem, ar smaidu un cilvēcību. Arī pārējo lektu-
ru vēstījumi bija ļoti saistoši un izzinoši. Kopumā te
bija pulcējušies apmēram 90 interesentu, kas vei-
doja mākslinieciski zinātnisku darbu vidi.

Kaut arī tā bija konference par mākslas
izglītību, domāju, ka ikkatrs skolotājs būtu guvis
sev ko vērtīgu, jo visas tēmas caurvija atslēg-
vārds—radošums. Visvairāk pedagogi tika aicināti
attīstīt skolēnos zinātkāri un radošumu jebkurā
situācijā, bet paši sevi—gatavību pieņemt izaicinā-
jumus, atvērtību jaunām idejām, kā arī elastību
domāšanā un rīcībā.

Konferences ietvaros tika rīkotas izstādes.
Viena no tās daļībniecēm bija arī Alla Solovjova
ar pašgatvotajiem origami ziediem. Pilnīgi droši
varu teikt, ka Alla bija sagatavojusi visbagātāko,
viskrāšņāko, visskatāmāko, visoriģinālāko, vis-
daudzveidīgāko izstādi konferences mērogā. Riebi-
ņu vidusskola var noteikti lepoties ar Allu.

Paldies skolas direktorei un Riebiņu novada domei
par transportu.

Manas pārdomas mājupceļā bija par labu mūsu
skolai, mūsu kolēģiem un skolēniem. Jebkurš no
mums droši var piedalīties izstādēs, skatēs un kon-

ferencēs ar savu veikumu, jo mums ir ko parādīt
citiem, tikai mazliet jāaudrošinās. Vai ne?

Ruta Vjakse, vizuālās mākslas skolotāja

Tehniskās jaunrades dienās

3. novembrī RTU sākās šī gada Tehnisko jaunrades dienu cikls, ko rīko Latvijas investīciju un attīstības aģentūra sadarbībā ar RTU Studentu parlamentu un Robotikas klubu. Pasākuma dalībniekiem ir iespēja izvēlēties un piedalīties kādā no astoņām atraktīvu un izzinošu sacensību disciplīnām, kas attiecas uz fiziku, ķīmiju un elektroniku.

Izmēģināt savas iemaņas un apgūt jaunas zināšanas pamēģināja arī grupa Riebiņu vidusskolas un Preiļu BJC pārstāvu.

Veicās labi. Riebiņu skolnieces **Rasma Ormanis**, **Diāna Harlamova** un Vitālijs Pavlovs no Preiļu 1. pamatskolas vispirms meistaroja makšķeres, kurām āķa vietā bija jāsamontē elektromagnēts, bet kāts bija jāapriko ar barošanas elementu un slēdzi. Sacensību uzdevums bija vienkāršs – jāizvelk pēc iespējas vairāk ar metāla elementiem apdarinātu kartona zivtiņu. Šajā aizrautīgajā „elektromagnētiskajā cīņā” Diānai trešais rezultāts.

Pabeidzis nodarbības ķīmijas darbnīcās, meitenēm palīgā piedroņojās **Dairis Lebedevičs**, un pusaudži trijātā dienas otrajā pusē konstruēja „vēja generatoru”.

Vitālijs blakus zālē pa to laiku meistaroja „motorpeli”. Modelis sanāca pārdomāts, rezultātā iegūta pirmā vieta, nākošais konkurents arī bija mūsējais – Juris Jevdokimovs no Sutru pamatskolas.

Pusdienlaikā notika spageti tiltu testi. Konstruācijas bija jāpasagatavo mājās un te labu līmeni nodemonstrēja Meinards Ancāns no Rožupes pamatskolas, kura tilts parādīja otro labāko rezultātu. Stiprākus tiltus būvē Līvānu 2. vidusskolā un vēl arī paša vecākais brālis Eduards Ancāns, kura modeli šoreiz konkursā nepielaida tehnisku nianšu dēļ.

Kopumā raksturojot pasākumu, jāatzīmē, ka viena no darbietilpīgākajām disciplīnām šajā programmā bija „atspervāgi”, kur vajadzēja pagatavot kustīgu platformu izmantojot peļu slazdu, virvīti un četrus riteņus. Tāpat labu zināšanu līmeni un pacietību prasa elitārā „līnijsektāju robotu” konstruēšana. Pamatzināšanas ķīmijā nepieciešamas darbojoties „metālu alķīmijā”, jo te jau ir darīšana ar skābēm. Taču ir vērts pamēģināt, jo šīs dienas novembrī vēl notiks četrās Latvijas pilsētās – Valmierā, Rēzeknē, Jelgavā un Liepājā.

Guntars Ormanis, fizikas un mājturības skolotājs un Preiļu BJC metodīķis

Foto: Guntars Ormanis

7. novembrī 9.a klases komanda (**Anastasija Jemeljanova, Elīza Kabakova, Jolanta Loseva, Lāsma Mazjāne, Gundā Pastare un Vladislavs Stabulnieks**) piedalījās krievu valodas (svešvalodas) starpnovadu konkursā „Rudens krievu kultūrā”.

Tā bija jau otrā konkursa kārtā, pirmajā kārtā vajadzēja atbildēt uz viktorīnas jautājumiem par krievu folkloru un tradīcijām. Konkurss notika Preiļu novada domes zālē, piedalījās sešas komandas no Preiļu, Riebiņu un Aglonas novadiem un to vērtēja kompetenta žūrija Preiļu

II vieta starpnovadu konkursā

Izglītības pārvaldes vadītāja A. Zagorska vadībā. Mūsu skolēni, kuriem vajadzēja tikt galā ar desmit dažāda veida uzdevumiem, parādīja ļoti labas krievu valodas zināšanas un ieņēma II vietu. Pateicamies skolotājai Ārijai

par palīdzību priekšnesuma sagatavošanā. Paldies komandai!

Anna Meluškāne, krievu valodas (svešvalodas) skolotāja

Foto: Anna Meluškāne

8. novembrī daļa parlamenta – es, **Laura Andra** un **Edgars** – devāmies uz Daugavpils Universitāti, kur notika **Jaunatnes politikas forums**. Tema-

ti, ko forumā apspriedām bija galvenokārt par brīvprātīgo darbu, par to, kā mēs – jaunieši – varam attīstīt savu reģionu, dodot un attīstot savas idejas un meklējot finansējumu to realizēšanai. Mēs meklējām dažādas iespējas un reizē arī šķēršļus, kas neļauj mums rīkoties. Es

domāju, ka katrs no mums, atgriežoties no foruma, pirmkārt, bija ieguvis jaunu pieredzi, otrkārt, draugus un, treškārt, sapratis to, ka mēs, jaunieši, esam tie, kas var kaut ko mainīt un mudināt arī pārējos darīt vairāk, lai mums pašiem būtu labāk. Nav jāsēž un jāgaida brīnums, pašam ir jārikojas, lai uzlabotu savu ikdienu. Ļoti interesanti bija strādāt grupās kopā ar pārējiem dalībniekiem un arī ar vadītājiem, kas aktīvi iesaistījās, lai mūsu domas raisās labāk un grupu darbs būtu pēc iespējas interesantāks. Paldies arī Daugavpils Universi-

tātes teātra grupai, kas sniedza lielisku teātra uzvedumu par brīvprātīgo darbu. Paldies par iespēju apmeklēt forumu un gūt jaunu pieredzi!

Lai veicinātu saliedētas un iekļaujošas sabiedrības attīstību, latviešu un mazākumtautību ģimenēm tika piedāvāta „bērnu apmaiņas programma”. 23 bērni no latviešu un krievu ģimenēm Riebiņu un Preiļu novadā šoruden uz dažām dienām *apmainījās* ar vecākiem un dzīvoja citas tautības ģimenēs. Tā bija Saeimas deputāta Andreja Judina iniciatīva. Sabiedrības integrācijas fonds šim mērķim piešķīra 3964,00 latu lielu finansējumu no valsts budžeta biedrībai „Latvijas Sarkanā Krusta Preiļu komiteja” projekta „Latgale – saliedēta un savdabīga” realizācijai.

Noslēdzoties projektam, ar gandarījumu varam teikt, ka mērķis veidot labāku sapratni un draudzīgas attiecības starp dažādu tautību jauniešiem ir sasniegts. Projekta dalībnieku starpā valdīja savstarpējā sapratne, abas puses – ģimene un skolēns – jūtās labi viens otra sabiedrībā, spēja pieņemt viens otra dzīvesstilu. Tā ir liela atbildība, bet arī liels ieguvums cilvēcisko attiecību un pieredzes ziņā. Redzam, ka ieguvēji no apmaiņas programmas ir visi: apmaiņas skolēni, viesu ģimenes, draugi, radnieki, kaimiņi, kā arī skola un skolasbiedri, katrs iegūst kaut ko sev vajadzīgu un noderīgu – cik nu katrs spēj. Kādam tie ir draugi un ģimene, kādam valoda, citam paša izaugsme un sevis iepazīšana un vēl citam apkārtnes iepazīšana. Ir milzīga gandarījuma sajūta, jo apmaiņas programmas beigās redzi, ka esi palīdzējis ap-

maiņas skolēnam iemācīties latviešu valodu, pagatavot pašmāju torti un vēl daudz ko citu! Piedzīvot īstu izklaidi un emocijas!

Viesģimenes, kuras uzņēma apmaiņas programmas skolēnus,

bija dažādas. Tās bija gan ģimenes, kas nodarbojas ar lauksaimniecību un dzīvo laukos, tās bija ģimenes, kas dzīvo pilsētā, daudzbērnu ģimenes. Viesģimene, kura plānoja uzņemt apmaiņas programmas skolēnu, tam nopietni gatavojās un mēģina darīt

visu, kas ir tās spēkos, lai skolēns justos, kā mājās. Apmaiņas programmas skolēns kļuva par pilntiesīgu ģimenes locekli, līdz ar to no skolēna tika gaidīta pēc iespējas aktīvāka dalība ģimenes ikdienas dzīvē un pasākumos.

Atmiņā paliks tikai jaukais un protams, milzīga vēlme atkal satikties! Mēs domājam, ka viss ir atkarīgs no cilvēkiem, kurus satiec, kā arī no katra paša, un ir absolūti vienalga, kur tu dzīvo un kādā valodā tu runā ikdienā! Jauki un patīkami cilvēki ir visapkārt, un ja vien tādus pats gribi satikt, tad arī satiksi! Protams, arī pašam jābūt atvērtam saziņai, izpratošam un atbalstošam.

Projekta vadītāja Ineta Anspoka

Projekts noslēdzies, draudzība - turpinās!

Kas ir Zlatans Ibrahimovičs?

Šogad Ziemeļvalstu bibliotēku nedēļa notika no 12.11. līdz 18.11. Latvijā jau 15., bet Ziemeļvalstīs - 16. reizi. Šīs nedēļas galvenais mērķis ir iepazīt Ziemeļvalstu literatūras daudzveidību un kultūru dažādību.

Ziemeļvalstu bibliotēku nedēļas ietvaros rītausmas stundā pasākuma nosaukums bija pavisam intriģējošs: "Kas ir Zlatans Ibrahimovičs?"

Riebiņu vidusskolas 6. klases skolēniem to bija iespēja noskaidrot, jo pie viņiem viesojās bibliotekāre Svetlana no Riebiņu pagasta bibliotēkas. Lai to noskaidrotu, jāiepazīstas ar D. Lāgerkranca grāmatu „Es esmu Zlatans Ibrahimovičs”

Foto: Rita Pudāne un no <http://www.biblioteka.lv/libraries/riebinu-novada-riebinu-biblioteka/>

Krievu lācītis 2012

Arī šogad 15.novembrī mūsu skolas skolēni piedalījās populārajā starptautiskajā konkursā "Krievu lācītis –valodniecība visiem" (*международная игра-конкурс "Русский медвежонок - языкознание для всех"*). Protams, konkurence ir visai iespaidīga, jo pagājušajā gadā dalībnieku skaits bija 2 844 173. Taču vēlēsīm veiksmi mūsējiem un gaidīsim rezultātus.

Tēvzemes nedēļa

1919. gada 11. novembrī Latvijas armija uzvarēja P. Bermonta vadītos vācu un krievu baltgvardu spēkus Pārdaugavā un atbrīvoja Torņakalnu.

11. novembri svin kā Latvijas armijas svētku dienu - Lāčplēša dienu. Šajā dienā tika nodibināts Lāčplēša Kara ordenis. Lāčplēša dienu atsāka oficiāli atzīmēt 1989. gada 11. novembrī.

Ar Lāčplēša dienu saistās latviešu folkloras teiksmainais stiprinieks, kas uzveic tautas ienaidniekus, ļaundarus un nodevējus. Viņš ir varonīgs cīņās pret svešzemniekiem, kas apdraud Tēvzemes brīvību.

Par latviešu tautas varoņiem ir kļuvuši arī strēlnieki, kuru varonību ir aprakstījis dzejnieks Aleksandrs Čaks poēmā „Mūžības skartie”. Kara ainas, kara laiks mūsdienā lasītājam rada neviennozīmīgu attieksmi. No vienas puses tā ir varonība un cīņa par dzimtās zemes brīvību, no otras puses tie ir nogalinātie, asinis, sāpes un zaudējuma rūgtums.

Ir pagājis zināms laiks, izaugušas vairākas paaudzes, kas nepazīst karu, tāpēc ar interesi uzdevu jautājumu 12. klases jauniešiem, kāda ir viņu attieksme pret karu.

Manuprāt, karš ir tieksme pēc apstāsies jo tādām varas vienmēr

Es neatbalstu karu, bet māli karot ir tikai aizstāvēties, jo to

vēl es domāju, ka nevienā karā nav uzvarētāju. Karā abas puses zaudē dzīvības, resursus un vēl daudz ko citu. Vai te var runāt par uzvaru? Protams, ka nē. (Edgars Stabulnieks)

11. novembris - Lāčplēša diena

varas. Tas, kurš pēc tās tiecas, nekad nebūs par maz.

tikai no vienas puses. Es uzskatu, ka nevar nosaukt par tieksmi pēc varas. Un nevar nosaukt par tieksmi pēc varas. Un vēl daudz ko citu. Vai te var runāt par

Karš - baisas atmiņas par badu un kara darbībām, līķiem, simtiem un tūkstošiem novājināto un nogalināto. Karš - atmiņas par uzvaru, miera līgumi, prieks kareivju sejās, uzvaras gājieni pa pilsētu ielām. Varbūt būtu labāk, ja karu nebūtu. Tad nebūtu nelaimju, zaudējumu, nāves. Un kari jau arī ir dažādi: starp valstīm, valstī, mūsos. Dažreiz pēc kara viss atjaunojas, stabilizējas, valstīs uzvar demokrātija, bet mūsos sākas jauna dzīve. (Taisija Novikova)

Domājot par karu, es nekad nevarētu saskatīt kaut ko pozitīvu. Paldies Dievam, ka nav nācies ar karu saskarties, bet esmu dzirdējusi vecvecāku stāstus un lasījusi A. Čaka poēmu „Mūžības skartie”, tāpēc uz karu skatos kā uz šausmām. Grūti iedomāties, kādas var būt izjūtas, kad esi kara laukā un cīnies pret labi bruņotiem, lieliem grupējumiem, kad uz katra soļa tevi var sagaidīt nāve. Nevaru saprast, kā var pierast pie draugu un cīņas biedru bojāejas. Kā gan to varēja izturēt strēlnieki? Cik stipram vajag būt cilvēkam? Domāju, ka viņu stiprums bija ticībā un cerībā. (Aija Šmukste)

Karā ir daudz cietsirdības, tur nav ne žēlastības, ne mīlestības, vispār - nekā. Kad cilvēki karo, viņi aizmirst par visu uz zemes, ir svarīgi iet tikai uz priekšu un sakaut ienaidniekus. Es domāju, ka A. Čaks gribēja aizstāvēt savu zemi, bet viņš nebija derīgs kara dienestam. Es darītu tāpat: ja sāktos karš, es arī ietu aizstāvēt Dzimteni. (Artūrs Viškers)

Vecmamma stāstīja, ka jau bijis vēls vakars, citi jau devušies pie miera, kad izdzirdējuši soļus bēniņos. Visi izbijušies, kas tas par troksni. Tās nebija ne žurkas, ne kaķi, bet kara bēgli, kuri, meklējami ēdienu, bija uzlīduši bēniņos. Vecmamma tēvs uzreiz devies augšā un ķēris tos bēglus. Beigās tomēr apžēlojies un pabarojis viņus.

Vieniem kara laiks noritēja nosacīti mierīgi, citiem - bailēs. Kā jutās bēgli, zaudējuši savus īpašumus, palikuši bez nekā un, iespējams, pat zaudējuši tuviniekus? (Diāna Briška)

Tie, kas nav piedalījušies karā, nevar izjust to, ko izjūt kara dalībnieki, nevar pastāstīt par sāpēm, ciešanām, kuras ir nācies pārciest, par savu draugu un tuvinieku nāvi. Es augstu vērtēju katru kara dalībnieku, kurš atdevis savu dzīvību par Tēvzemi. Tiem cilvēkiem ir bijusi nesavtība un mīlestība pret dzimto zemi. (Arnita Catlakša)

Ja man kāds piedāvātu piedalīties karā, es to ļoti labi apdomātu un tad tikai sniegtu atbildi, un, manuprāt, tā būtu - nē. (Jāzeps Laizāns)

Par karu neko labu pateikt nevaru. It īpaši par 2. Pasaules karu. Es neesmu cilvēks, kam patīk konflikti, arī karš. Ko labu cilvēkam atnesa karš? Sāpes, bailes, slimības, ciešanas, fiziskas un morālas, pat nāvi. Mācoties par karu skolā un lasot mājās papildinformāciju, es biju šokēta, cik daudz ciešanu un mirušo bija 2. Pasaules kara laikā. (Viktorija Kabare)

Karu es vēl kādu laiku tam atpakaļ uztvēru vienaldzīgi, bet viss mainījās, kad mamma pastāstīja par manu vectēvu Pēteri. Vectēvs izgāja smagus pārbaudījumus, lielākais no tiem bija, kad uzzināja par brāļa atrašanos pretinieka pusē. Arī pēckara gadi vectēvam bija smagi, jo vajadzēja sākt dzīvi no jauna.

Tagad es protu novērtēt, kas man ir, un bez kā es varu iztikt. (Indra Kodore)

A. Čaks poēmā „Mūžības skartie” parādīja savu tautu kā lielu un stipru, kas mīl savu Tēvzemi. Es arī uzskatu, ka mūsu tauta ir stipra, un to pierādīja strēlnieki, kas gāja un cīnījās, bet mēs atceramies strēlnieku varonību. Karā ir jāiet ar ticību, kaut arī tā ir vardarbīga lieta, saistās ar nāvi. Bet ja karā mirst, aizstāvēt savu zemi, tad tā nav bijusi veltīga nāve. (Liene Mazjāne)

Materiālus sagatavoja un
12. klases skolēnu domās ieskatījās
latviešu valodas un literatūras skolotāja
Irēna Ormane

Tēvzemes nedēļa

12.11. "Dziesmas Tēvzemei"

Lāčplēša dienu atzīmējot un karavīrus pieminot, skolas vestibulā skatījāties un klausījāties video ar karavīru dziesmām.

12.11. Riebiņu novada 6.klašu vēstures konkurss "Ko tu zini par Latgali un Latviju"

12.novembrī mūsu skolas 6.klases skolēni saņēma jautājumus, kas saistīti ar Latvijas un Latgales vēsturi, kultūru, un veica mājas uzdevumu—sava pagasta prezentāciju par vēsturisku tēmu. Tagad jāgaida konkursa rezultāti!

13.11. Militarizēta šķēršļu josla

Sadarbībā ar RJC JD (Rekrutēšanas un jaunsardzes centra Jaunsardzes departamenta) 2.novada 312.nodaļas jaunsargu **Edgaru Štekelu**

un jaunsargiem **Ruslanu Tumševiču** un **Denisu Paegli** skolotāja **Mārīte Pokšāne** organizēja sacensības 9.–12.klašu skolēniem, kuru laikā vajadzēja gan skriet, pārvarot šķēršļus, gan šaut, gan mest mērķi granātas, gan nogādāt drošā vietā *ievainoto*, gan orientēties pēc attēla. Kopsummā vi-

sātrākā bija 10.klases komanda. Taču arī pārējie nepalika *bešā*, jo kā sacensību dalībnieki, tā arī skatītāji

noslēgumā varēja pasīdīties pie ugunsкура, baudot karstu tēju, vē-

rot labāko apbalvošanu un pārrunāt redzēto.

Fotomirkļi no sacensībām.

13.11. "Lāčplēša tvēriens"

Vai mūsu novadā

ir stipri zēni? To bija iespējams noskaidrot Riebiņu novada 8.-9.klašu zēnu sacensībās. Un izrādās, ka pats stiprākais mācās mūsu skolā. Tas ir 9.klases skolnieks **Vladislavs Stabulnieks**. Tāpat ar saviem vienaudžiem spēkiem mērojās arī **Artūrs Stabulnieks** un **Uldis Zalāns**.

Foto: Rita Pudāne

Tēvzemes nedēļa

Pārdomas 18. Novembra priekšvakarā

1918. gada 18. novembris bija vēsa un apmākusies rudens diena, bet latviešu tautas vēsturē tā ieguva neizdzēšamu spožumu.

Šajā dienā pie Rīgas pilsētas 2. teātra (Nacionālā teātra) plīvoja sarkanbaltsarkani karogi. Teātra zālē cilvēki pulcējās uz Tautas padomes svinīgo sēdi.

Tās pašas dienas vakarā Tautas padome un Pagaidu valdība izdeva uzsaukumu Latvijas pilsoņiem. Šajā uzsaukumā Latvija tika pasludināta par patstāvīgu, neatkarīgu un demokrātisku valsti.

(No U. Ģērmaņa grāmatas *Latviešu tautas piedzīvojumi*. Rīga, 1990)

Par Dzimteni mēs nedomājam katru dienu.

Varbūt tikai aizbraucot tālu projām, atmiņa zīmē pazīstamas ainas, vai svētku priekšvakarā, kad ēterā skan patriotisma pilni vārdi, dziesmas, runas, bet dažu reizi kāds daiļdarbs liek mums domāt un runāt par Dzimteni.

Dzimtene - tik plašs un ietilpīgs jēdziens, tik redzamas un reizē arī netveramas lietas.

Vai mēs, XXI gadsimta cilvēki, kuriem visi vārdi vajā un ir pieejams katrs planētas stūrītis, varam runāt par mazu zemes pleķīti, kuru līdz sidssāpēm varam saukt par savu! Ko nozīmē šodien vārds *Dzimtene* jaunam cilvēkam, kurš tikko sāk dzīvi. Varbūt ikdienā mēs to neredzam, bet ar Dzimtenes izjūtu Riebiņu pusē viss ir kārtībā.

10. klases skolēni lasīja M. Zālītes un Z. Liepiņa veidotās rokoperas „Lāčplēsis” libretu un tad dalījās savās pārdomās par Tēvzemes izjūtu un savu dzīves uztveri.

Ieskatīsimies skolēnu domās.

Patriots ir cilvēks, kas mīl savu Dzimteni, tautu un ir gatavs paš aizliedzīgi darboties to labā. (A. Struka)

*Vārds Tēvzeme ir cēlies no diviem vārdiem - **tēvu** un **zeme**. Un man liekas, ka savu Tēvzemi ir jā aizstāv, kā to jau daudzi ir darījuši, bet visspilgtākais tēls ir Lāčplēsis.* (A. Locāns)

Man arī ir sava Tēvzeme, man patīk šeit dzīvot, jo šeit ir skaista daba un labi cilvēki. (I. Kostiks)

Es savu Tēvzemi mīlu un cienu, varbūt man nav tik liela mīlestība pret Dzimteni, kā Lāčplēsim, tomēr es zinu, kas iz Dzimtenes mīlestība. (V. Jemeljanovs)

Es esmu lepns par savu Tēvzemi. Esmu lepns, ka arī mans vekaistēvs piedalījās karā un cīnījās par to, lai visiem mums būtu labāka dzīve pēc kara šeit un ne par ko nav jā uztraucas. (V. Maslobojevs)

Dzirdēt savu Tēvzemi ir laime: kā uzplaukst pirmais zieds, kā upes straume tek, kā vēji pūš, kā maigi nokrīt lapa...dzirdēt savu Tēvzemi var ikkatrs. Un vēl, ja dzirdi, ka Tēvzeme tevi sauc palīgā, tad droši ej. (E. Danilova)

Pēdējā laikā apbēdina tas, ka mēs nejūtam savas Tēvzemes sāpi, kā to spēja sajust Lāčplēsis. Tas ir skumji, jo Latvijas patriotu paliek mazāk. Varbūt mēs nekad nebūsim tādi kā Lāčplēsis, taču mēs varam tiekties tādi būt. Un tad mana Tēvzeme mīlēs arī mani. (I. Otsone)

Ko nozīmē ieklausīties Tēvzemē? Uz šo jautājumu spēs rast atbildi tikai tas, kurā iekša mīt Lāčplēša gars. Lāčplēsim piemīt „absolūtā Dzimtenes dzirde”. Viņš apzinās īstās tautas vērtības, viņš zina pienākumu pret Dzimteni. Lāčplēsi ir tas, kā mums daudziem pietrūkst. Viņš nevienu nekad neuzskata par vainīgu notikušajās nelaimēs. Mums visiem jāklūst vienotiem, jo tikai tad mēs spēsim sadzirdēt viens otru un arī savu Dzimteni saucam pēc palīdzības. (A. Struka)

Šobrīd mūsu Dzimtenē nav tie labākie laiki un daudzas ģimenes un arī jaunieši pamet mūsu Latviju. Man ir viens paziņa, kas pameta Latviju, bet viņš pat nemēģināja šeit atrasts darbu. Lāčplēsis nepamestu savu tēvzemi. Es nākotnē noteikti nepameišu savu Tēvu zemi. Man šeit patīk un nekur citur es negribu dzīvot. Uzskatu, ka esmu savas Dzimtenes patriots un varu teikt, ka es savu Tēvzemi dzirdu. (K. Pastars)

Izlasot M. Zālītes libretu „Lāčplēsis”, man radās sajūta, ka es savu Dzimteni esmu maz iepazīnis, ka es tikai pamazām apjaušu, ko nozīmē būt piederīgam savai zemei, būt savas zemes patriotam, ko nozīmē ieklausīties Tēvzemē. Kaut arī neesmu latvietis, esmu piedzimis šajā valstī, apguvis divas valodas. Man ir ļoti tuva šī valsts, dārga zeme, uz kuras esmu izaudzis, un nekur citur man nebūs labāk. (K. Zagrebajevs)

Tēvzemes nedēļa

14.11. Erudītu konkurss “Es dzīvoju Latvijā” 5.-

8.klasei

Precīzāk to būtu saukt par sportisko erudītu konkursu, jo sacensību dalīb-

Sacensību gaitai seko skolotājas Ārijas palīgi—9.b klases skolēni.

Diānai ir ko padomāt!

Līdzjutēju iegūtie punkti, gan kapteiņu nopelnītie. Uzvarētāji—7.klase.

1.Vai konkursa organizatores skolotājas Ārijas Pudules jautājums Lauri samulsinās? 2. Punktu savai komandai pelna 8.klases līdzjutēji.

nieki mērojās spēkiem ne tikai zināšanās par Latviju un savu novadu, bet arī noskaidroja, kas šos uzdevumus var veikt ātrāk. Savu artavu komandas kopējo punktu skaitā deva gan

Uzvarētāji—7.klase ar audzinātāju Sanitu.

Foto: Rita Pudāne

Divpadsmitās klases komanda: Aija, Viktorija un Edgars.

Tūlīt pēc 5.-8 kl. gudrībā mērojās arī vecāko klašu audzēkņi. Viņiem bija sagatavoti jautājumu bloki, ko katra dīt, zinošākie izrādījās komanda izlozēja, un tad jau konkurss divpadsmitie.

varēja sākties. Protams, bija vieglie jau-

tājumi, uz kuriem atbildes zināja visi, bet bija arī pavisam āķīgi. Kā jau varēja gai-

Vidū: Laura noteikti zina atbildi! ;)

Foto: Rita Pudāne

14.11.Erudītu konkurss “Es dzīvoju Latvijā” 9.-12.klasei

Konkursa organizatore skolotāja Ināra Dronga saka uzrunu pirms diplomu pasniegšanas.

15.11.Virtuālais ceļojums pa Lat- viju sākumskolai

Sākumskolas skolēni ceļojumā devās pavisam droši., jo viņus pavadīja tāds pieredzējis ceļotājs kā rūķis Ķūķis. Viņa somā pati neparastākā

Rūķim (Ernests no 6.klases) čakli palīdz skolotāja Silvija Avotiņa.

manta bija bumba. Kādēļ tā vajadzīga ceļotājam? Izrādās, lai spēlētu Iepazīšanās spēli. Bet vēl skolēni rūķa vadībā ieraudzīja skaistākās un ievērojamākās Latvijas visu četru novadu vietas. Rūķis apgalvoja, ka plānojot iepazīt arī pasauli, taču pirms doties kur tālāk, labi jāzina sava dzimtā zeme.

Tēvzemes nedēļa

mūsu skolas
absolventu leit-
nantu

Denisu Čižiku,

Valsts robežsardzes Ludzas
pārvaldes Krimināliz-
meklēšanas dienesta

vecāko inspektoru notika sko-
las Rozā zālē. Deniss vidussko-
lēniem parādīja filmu, pastās-
tīja gan par savām mācībām
Valsts robežsardzes koledžā,

gan darba gaitām. Mūsu viesis lab-
prāt atbildēja uz dažādiem jautāju-
miem un aicināja vidusskolas bei-
dzējus savu nākotni saistīt ar dienes-
tu robežsardzē.

Noslēgumā skolai Deniss dāvināja
Valsts robežsardzes Ludzas pārvaldes
priekšnieka V. Rinkuna un
kollektīva vārdā albumu "Latvijas

Valsts ro-
bežsardze".

*Deniss saru-
nājas ar vi-
dusskolēniem.*

16.11. Tikšanās ar

16.11. Tikšanās ar sko-
las padomes pārstāvi, Annas Marijas
un Sofijas tēti **Jāni Vilcā-**

nu. Jānis ir zemessargs, tāpēc gri-

jam militarizētajam sabiedrības paš-
aizsardzības formējumam, ar ko no-
darbojas zemessargi. Jānis uz tikša-
nos bija ieradies ne vien pats, bet arī
aicinājis līdzī savus dienesta biedrus.
Tāpēc 5. – 7. klases skolēni em bija

bējām uzzināt par to, kas ir Zemes-
sardze, kādi mērķi šim brīvprātīga-

iespēja uzzināt gan par Zemessardzes
ikdienas gaitām, gan par mācībām,
gan apskatīt bruņojumu.

16.11. Tikšanās ar sko-
las padomes pārstāvi, Gundas un Arta
tēti **Juri Pastaru.**

Juris pieder pie tās puīšu paaudzes,
kam savulaik obligāti nācās dienēt
padomju armijā. Kādas ir atmiņas
par karavīra nebūt ne vieglajām gai-
tām, kādu dzīves rūdījumu jaunie
cilvēki guva? Kādas pārdomas rosina
mūsdienu jauniešu dzīvesveids?

Par šiem jautājumiem Juris runāja ar
8. – 9. klašu skolēniem.

Foto: Rita Pudāne un Vjačeslavs Stepanovs

Tēvzemes nedēļa

16.11. Ierindas skate

Ar Māras Zālītes vārdiem

“Tev par pilsoni, pasaule nederu,
Kaut man kabatā pases un kartes,
Jo es zinu, ka jābūt man Latvijā
Augustā decembrī, martā,” sākās

Latvijas 94.gadadienai veltītais pasākums. Tajā skolas saimi un viesus uzrunāja un apsveica skolas direktore Ineta Anspoka, kā arī godināja pašus labākos skolas darbiniekus: Āriju Puduli, Rutu Vjaksi, Sanitu Upenieci, Fainu Tešu, Juri Čižiku un Innu Zenovjevu. Klātesošos ar patriotiskām dziesmām sveica

dziedātāji un ģitāristi (sk. Ārija un sk. Rolands), bet galvenais, kā jau ierasts septiņu gadu garumā, bija ierindas skate, pasākums, kas liek rīkoties lielajiem un mazajiem, sadarboties klašu kolektīviem un sajusties visai skolas saimei kā vienotam vesēlam.

Žūrijas komisijā šogad darbojās viesi—Deniss Čižiks, Edgars Štekels, Anatolija Isajevs, Ivans Daniļovs un Ruslans Tumaševičs.

Visas klases bija ļoti centušās un skolotāju Mārītes un Skaidrītes vadībā cītīgi gatavojušās soļošanai, kopā ar klases audzinātājiem domājušas devīzi, taču par labākajiem tika atzīti 5., klases, 7.klases un 12. klases kolektīvi. Savukārt starp klašu dežurantiem visvairāk izcēlās un tika atzīti par labākajiem Adrians Bergmans (5.klase), Evija Meluškāne (7.klase) un Aleksandrs Hritonenka (11.klase).

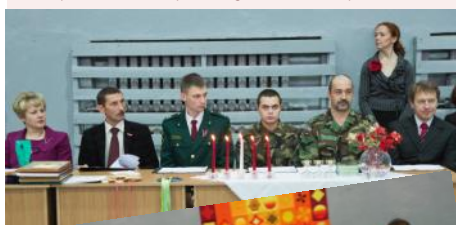

Foto: Vjačeslavs Stepanovs

Teci, teci, valodiņa 2012

Kā jau ierasts
novembrī,

Visi konkursa dalībnieki ar skolotājiem.

vēstīšanā. Šoreiz mūsējie bija seši: **Elīna Čakule, Mareks Ca-**

Dienvidlatgales labākie stāstnieki dodas uz Līvāniem, lai satiktos un mērotos spēkiem interesantākās pasakas zināšanā, smieklīgākās anekdotes stāstīšanā, kā arī neparastākā dzīves atgadījuma

Finālisti.

divus Mazā stāstnieka diplomus un četrus Lielā stāstnieka. Bet Ernestam jādodas uz Rīgu, lai tur aizstāvētu ne tikai mūsu skolas, bet Dienvidlatgales godu konkursa *Teci, teci, valodiņa 2012* finālā.

kuļs, Evija Meluškāne, Jacenta Rudzāte, Margarita Zakutajeva un Ernests Zalāns. Prieks, ka visi konkursa dalībnieki tika galā ar savu uzdevumu un pārveda mājās

29.novembrī uz projekta "Latviešu stāstīt tik patiesi un aizraujoši, dzīvesgudri un literāti bērniem" pasākumu – tikšanos ar dzejnieci Maiju Laukmani Salas

Tikšanās ar dzejnieci

vienkārši. Visiem bija ļoti interesanti. Un liekas, ka klausītāju prātos sarosījās doma,

pamatskolā - tika gan ko no Laukmanes grāmatām palasīt! Tikšanās laiks pagāja nemanot. Bija jādodas mājās, bet

gākie bija astotie.

Pasākumu atklāja Preiļu Galvenās bibliotēkas bērnu nodaļas vadītāja Vilhelmīne Jakimova, bet tad ar klātesošajiem sāka runāt dzejniece Maija Laukmane. Aizmirsās laiks un lietainā pēcpusdiena aizloga, jo dzejniece prot

sak, vajadzētu gan ko no Laukmanes grāmatām palasīt! Tikšanās laiks pagāja nemanot. Bija jādodas mājās, bet

noteikti bagātākiem. Paldies par viesmīlīgo uzņemšanu Sa-

Foto: Rita Pudāne

las skolai un mūsu bibliotēkai Svetlānai par sarūpēto braucienu!

29. novembrī Tehniskās jaunrades namā „ANNAS 2” notika konkursa

Arnis - Superpuikas 2013 finālists

„Superpuika 2013” 2. kārtā, kurā tika noskaidroti šī populārā pasākuma 10 finālisti. Starp vairāk nekā trīsdesmit dalībniekiem, kas bija pārvarējuši atlasi, bija arī **Arnis Tučs** no Riebiņu vidusskolas. Viņiem tagad savu izveicību un vispusīgās prasmes nācās apliecināt jau nopietnākā līmenī un sīvākā konkurencē.

Fizisko spēju trasē hronometra tikšņu pavadībā nācās pārvietoties virvju cilpās, ar trīsi celt visai smagu balasta maisu un balansēt ar kārti uz šauras laipiņas, un tad uz finišu ... pa vertikālām kāpnēm līdz 4. stāvam.

Kārtīgas vīrieša praktiskās iemaņas bija jāpielieto galdniecības un rokdarbu darbnīcās – pagatavojot soliņu un izšujot audeklā iniciāļus.

Atlases kārtā viens no uzdevumiem bija telpiskas maskas veidošana. Tagad šīs modelētāja radošās spējas bija jāattīsta pie datora – maskas noformējot virtuāli, kas nepavisam nebija viegls uzdevums.

Izdoma vēl bija vajadzīga arī pie vietējiem keramiķiem – no māla bija jāveido ne visai tālas nākotnes auto modelis tradicionālos priekšstatos, respektīvi, nevis lidojošs šķīvītis, bet transporta līdzeklis ar riteņiem.

Rezultātu tabulā var redzēt, ka, noskaidrojot labākos desmit, liela nozīme ir bijusi cīņasspāram un neatlaidībai – punktus labākie dalībnieki ir krājuši ļoti vienlīdzīgi. Jo patīkamāk atzīmēt, ka šogad konkursa finālā ir iekļuvuši pat divi mūsējie – Vitālijs Pavlovs no Preiļu 1.pamatskolas un Arnis Tučs.

Jānovēl veiksmē, un, protams, jāgatavojas – finālā viss sāksies no jauna.

Preiļu BJC metodīķis un Riebiņu vidusskolas skolotājs Guntars Ormanis